

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznamilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Pretekle dni nadaljevala se je generalna razprava o državnem proračunu in včeraj zaključila z govori generalnih govornikov dr. Herolda in dr. pl. Plenarija. Od prejšnjih razprav odlikuje se sedanja v tem, da se, izimši jedinega finančnega ministra samega, govorniki s proračunom prav nič ne bavijo, marveč vsi govorijo o sedanjem položaju, o novem razmerju mej strankami. Dasi so se v prestolnem govoru narodna, politična in državno-pravna uprašanja proglasila kot „prepovedan sad“, so vendar vsi govori skrajno politični in s svojo vsebino pričajo, da parlamenta brez političnih uprašanj niti misliti ni in da baš prepovedan sad najbolj miče.

Izmej posamičnih govorov pomenljiv je govor gališkega poslanca Madeyskega. V imenu Poljakov je izjavil, da si Poljski klub pridržuje politiko svobodne roke in nezavisnosti. Kakor poprej Jaworski, tako izrekel se je tudi on proti konfesionalni šoli, ob enem pa vsaj mej vrstami odpovedal vsaki zvezi z nekdanjo večino. To ni nič nepričakovanega. Poljaki so se od nekdaj omejevali le na svoje ozko gališko stališče, nagibali so se vedno na ono stran, kjer se jim je obetal večji dobiček. Kot zavezniki bili so vedno nezanesljivi, ker so v odločilnem trenutku kaj radi svojim zaveznikom pokazali hrbet. Poljaki so v politiki trgovci, kdor več da, jih pa ima. Oni se še ne čutijo Slovane, zato jih tako često vidimo roko v roki z Nemci, dasi bi vendar morali iz svoje tužne zgodovine posneti toliko pouka, da jim Nemec ni bil nikdar naklonjen, marveč je vedno le mislil na to, kako bi jih uničil. Če je torej Madeyski čutil potrebo, celo grofu Wurmbrandu napraviti kompliment, nema to drugega pomena, nego da političsko koristolovje često nadkriljuje previdnost in hladno razsodnost.

Znamenit bil je govor dalmatinskega poslanca Perića, ki je takoj začetkom poudarjal, da s svojo udeležbo v proračunski debati nikakor neče prejudicirati državno-pravnemu stališču Dalmacije, katera na podlagi zgodovinskih državnih dogovorov in dejanj pripada brez vsake dvojbe hrvatski materi zemlji. Perić potem toži, kako malo se ozir jemiže na koristi Dalmacije. Kadar se zahteva

železniška zveza z monarhijo, nasprotujejo mogotci v Pešti. Kadar se zahteva hrvatski jezik v upravi, tedaj se pravi, da se temu nasproti višji politični interesi. Notranji uradni jezik v politični upravi je skoro izključno nemški, v sodstvu pa italijanski, dasi nema v Dalmaciji niti nemške niti italijanske narodnosti. Poslanec Perić bavi se je potem obširno z iredentsko pohlepnostjo, ki je že toli brezozirna, da se je nedavno v italijanski zbornici izrekla želja: naj bi vendar že z Monte Citoria zabil po vsej Italiji glas: Pulj je naš! Navzlic vsemu temu, pa se pevsod daje prednost italijanščini in razmere so tako neugodne, da 184.000 Hrvatov in Slovencev v Istri nema niti jedne srednje šole. Hrvatje bodo se raznarodnjenju zoperstavili z vsemi zakonitimi sredstvi, krepko se držali svojega državnega prava in slovanske liturgije. Perić navajal je potem še razne podrobnosti, kako je Dalmacija zapuščena, cerkve tako zanemarjene, da se služba božja pod drevjem opravlja in izreka naposled nado, da se bodo odločilni krogi začeli tudi spominjati pozabljene kršne Dalmacije.

Mladočeh dr. Kaizl spada mej najboljše govornike. Govoril je o strankarskih razmerah, rekoč, da sta si vlada in levica na pol pota nasproti prišla. Govornik je grofa Taaffeja od nekdaj zmatral za levice svarilno vest. Grof Taaffe izšel je iz levice, a njegovo državniško oko dvigalo ga je vedno nad jednostranske in usodne težnje levičarjev. A kmalu je ta svarilna vest zadremala in Taaffe pada vedno nižje. Levica se je v poslednjih dvanajstih letih priučila, da treba opustiti misel o močnem parlamentu, o svobodi in napredku, če se hoče priti na krmilo in obdržati moč. S temi besedami je pristno označil naš parlamentski položaj v vsej svoji medlosti, brez pravih načel, brez prave inicijative, pomikajoč se neprestano v zastareli vladni šabloni. Potem tudi več čudo ni, ako se tako važna frakcija, kakor so Poljaki, javno proglasi za državno stranko.

Poljske poslance, ki so levici svojo ljubezen razkrili, potipal je prav čutno poslanec Dipauli in jih spominal na dogodek, ki se je vršil 1886. l. Takrat je knez Bismarck v nemškem državnem zboru v znanem svojem govoru preganjanje polj-

skega življa proglasil državnim načelom. Državnega zbora nemški klub, v katerem je tudi poslanec Menger, predlagal je tem povodom, da se knezu Bismarcku pošlje adresa in čestita na Poljakov preganjanje. Adresa se sicer ni odposlala, sklenila pa resolucija, v kateri se je Bismarcku izrekala hvala za Poljakov preganjanje.

Jako krepko in dovtipno govoril je moravski poslanec, župnik Weber. Ko je glede češkega državnega prava in glede nemštva grofa Wurmbranda okrcal, smešil je levico, ki se je že tolikrat prelevila, da se ne vé, kako jej bode sedaj ime, ko je postala vladna. Slovani plačujejo štirikrat toliko davka v denarji in v krvi, kakor nemško-liberalna stranka, in vendar se s Slovani postopa tako, kakor s sovražniki. Dalje pravi: Vladi je le predobro znano, kaj hočemo. Mi zahtevamo popolno ravnopravnost, a sedaj je vse nemško od najvišjega, do naših papirnatih goldinarjev. Za nemške naselbine v Afriki kuje se v Berlinu denar, ki ima na jedni strani nemški napis, na drugi strani pa napis v jeziku afriških rodov, ki tamkaj bivajo. Črnci imajo torej za Nemčijo več veljave, nego šest milijonov broječ kulturni narod v Avstriji. — Prav umestna bila je tudi opazka: Učni minister je energičen mož, dijakom je prepovedal prosjačenje; a da mora cel narod za učne zavode prosjati, to je izvestno nedostojno in poniževalno.

In tako dalje odmevale so iz govorov slovenskih poslancev razne pikre opazke, katere pa bodo izpuhtele, ne da bi imele kaj uspeha. Zato se z vsemi govori niti baviti nečemo, temveč bodemo v prihodnji številki razpravljali o govorih generalnih dveh govornikov.

Govor drž. poslanca Ivana Nabergoja

v državnem zboru dne 13. junija t. l.

(Konec.)

Vrniti se mi je zopet na Tržaških prebivalcev stališče. Kako naj bi ti ubogi ljudje izhajali? In isto tako hudo bode z obdačenjem mesa. Meso pride le jako redko na okoličana mizo. Odslej se mu bode temu popolnoma odreči, ker je domača živinoreja v nas nemogoča, ker nam nedostaja krme; za živino, ki bi se uvažala, bodo odslej visoka plačila.

LISTEK.

Iz Pulja do Mavricija.*)

Ob krasnem vremenu odplula je „Njega Velečanstva ladija Sajida“ dne 3. septembra 1890 iz luke Puljske, in ker je bilo to baš v petek, zmajevali so vsi mornarji z rameni prorokovaje resnim glasom, da se naša ladija ne bode povrnila nikdar več k domačemu pristanu.

Oster severovzhodnik bril je čez morje, da je ladija mogla razpeti bela jadra ter odpluti iz luke, ne da bi bilo treba kuriti mašino. Staroslavne oklopnice „Novare“ topovi grmeli so v mirno jutro in moštvo „Sajidino“ odgovarjalo je na te pozdrave s krepkimi, daleč se razlegajočimi „hura“-klici.

Z izbornim manevrom ladije naše ostavili smo priljubljeni Pulj ter krenili v široko morje. Veter ostal nam je zelo ugoden in vsled tega dospeli smo že v tretji dan do Jonskih otokov, a dne 10. septembra ustavili ladijo kraj grškega, povsem neznatnega otoka Arovathi. O njem ni povedati drugega,

*) Posnetek iz zasebnih pisem mladega slovenskega rodoljuba D., ki potuje okolu zemlje. Uredn.

nego da je ondu dokaj volik in navidezno boren samostan; vsaka mimo vozeča ladija ustavlja se tu, podari samostanskim stanovnikom nekaj boljših jestvin in nekoliko stekleničic dobre rakije ter dobi v zameno pristne sveže — vode iz samostanskega vodnjaka. Stari mornarji, kateri so se tu že večkrat ustavljali, pa trdijo, da je samostanskih prebivalcev siromaštvo le spekulacija, kajti kleti imajo baje dobro založene, blagajne pa tudi niso prazne.

Mej potom do tega otoka izpremenil se je bil veter malo, a vendar je bil še dovolj močan, da je napel naše ladije jadra, da smo jo krenili v Sredozemsko morje.

Mornarjevo življenje je, dokler se vozi po zeleni ravnini, dan na dan isto in motil bi se, kdor bi sodil, da je prijetno. Za mladega, napornemu življenju mornarskemu še ne vajenega kadeta pa velja to še bolj, kajti nalagajo se mu časih mučna opravila, izmej katerih je „pasja straža“, trajajoča od polnoči do 4. ure v jutro, najmanj zabavna. Krive so temu razne okoliščine, v prvi vrsti pa vreme, kajti ako je veter močan in morje vsled tega nemirno, tedaj je treba v jednomer manevrovati, da se ne primeri kaka nesreča, ako je pa veter mrzel, premrazi stražnika do kostij, da misli,

da je na severnem tečaju. Kadar pa ni vetra, tedaj pa nastane vzdub tako soparen, da je težko vzdržati na krovu.

Jutranja straža je že ugodnejša; mornarji jo zovejo „dijana“. Jadra, katera so bila čez noč iz previdnosti povita, se v jutro zopet razpno in potem se začne za mornarje najhujše delo — čiščenje ladije. Toliške snažnosti, kakor na ladiji, ni nikjer, kajti očiščena mora biti, da ni zapaziti ni najmanj pege. Vzdrževanje snažnosti dela vsem prizadetim osebam mnogo brige in kubarji, kateri so jej vsled svojega opravila največji sovražniki, čujejo marsikatero trpko besedo.

Čez dan vrsté se vojaške in mornarske vaje in ker so mornarji iz večine novinci, čuje se časih i kaka smešnica. Koj prvi dan našega potovanja uprašal je službujoči častnik pri vizitaciji obleke dalmatinskega novaka:

— Koliko parov nogovic imaš.

— Tri pare, gospod.

— Kje jih imaš?

— Jeden par imam na nogah, jeden par sem izgubil, jeden par mi je bil pa ukraden v Pulji.

Najugodnejši čas na ladiji je večer. Kadar je

In kako opravičujeta vladna predloga in ž njo izvestje odsekovo to nenaravno, krivično naredbo? Pravi se: Nova črta je potrebna, samo ona nam zagotavlja pobiranje užitnine, ona je v interesu davčnega erarja.

Gospôda moja! Temu jaz živahno ugovarjam. Pri komisiji dne 30. novembra l. l., katere sem se tudi jaz udeležil in pri kateri so bili organi finančnega oblastva in zastopnik deželne vlade, izrekli smo se vsi, tudi zastopniki oblastev so pritrdili, za drugo, mestu bližjo črto, ki se zelo ujema z mestnim pomerijem in po kateri bi kmetsko ozemlje ostalo prosto.

Sedaj predlagana črta pa sega visoko nad okoliške višine, deloma čez popolnoma puste kraje. Straženje tamkaj bode težavnejše in dražje, torej je tudi davčnega erarja korist proti tej črti.

A, gospôda moja, tudi ko bi opustitev te vladi povoljne črte stala na leto nekoliko tisočakov, koliko pomeni taka izguba nasproti neizogibnemu gospodarskemu propadu naše okolice. Gospôda moja! Jaz govorim tu kot zastopnik Tržaških okoličanov, ki so vedno kakor skala vztrajali v vibarjih, ki so besneli ob naše Adrije obali. (Odobranje.) Dinastija habsburška — zgodovina je priča — nema boljših in bolj požrtvovalnih podanikov.

Živi še veliko mož v Tržaški okolici, ki so v razburjenem letu 1848., ki so v vojnih letih 1859. in 1866 ostavili domače ognjišče in s puško v roci čuvali mesto in obal proti vnanjim in notranjim sovražnikom (Bravo! bravo! — Poslanec Burgstaller: Tako je storil ves Trst! — Ugovor na desni. — Poslanec Burgstaller: Prosim, vsekdar!) Naši okoličanski straži izročila se je tiste dni mestna glavna straža, utrdbe ob obali, Grad, z jedno besedo, vse mesto in njega varnost. In za zahvalo naj se tem vrlim možem in njih otrokom sedaj napravi takšna usoda? Kajti o tem se mi ne moremo varati: mi vemo, da je naš gospodarski in politički pogin gotov, ko se uvede ta zakon, oziroma ta užitninska črta.

Davčnega bremena, katero se nam hoče naložiti, ne zmoremo, in preostajalo nam ne bode drugega, nego ostaviti kraje, katere so predniki naši tako vrolo branili.

Gospôda moja! V tej zbornici se je že marsikaj sklenilo, a kaj tako krivičnega, kaj tako krutega, kakor bode ta zakon za najubožnejše kmetsko prebivalstvo in za delavce, ni se še sklenilo nikdar. Vrhu tega bodo posledice tega zakona zadevale tudi v državne koristi.

Gospôda moja! Ne morem se dovolj čuditi, da se danes malemu posestniku in delujočemu prebivalstvu naklada tako hud davek, ko si vendar sicer prizadevajo baš temu delu prebivalstva nakloniti kaj olajšav. (Istina!) S tem zakonom bode se del pridnega in tako lojalnega okoliškega prebivalstva naravnost upropastil! Naša okolica je že stoletja pod tujim pritiskom, brez avtonomije, brez prijateljev, brez varstva. Gmotno so nas oželi kakor citrono in nečuvno je, da se po tem zakonu okoličanom prisoja, da bi tretjino več davka plačevali, nego Velikega Dunaja prebivalec.

Jaz v tem oziru ne stavim predloga, ker

poznam avstrijskega parlamenta žalostno stanje in ker sem prepričan, da za našega naroda koristi tukaj ni pričakovati pomoči.

Kot avstrijski patriot in poslanec pa bi si dovolil vendar jedno vprašanje in sicer na korist državi sami. Mogoče, da čas ni več daleč, ko bode država potrebovala požrtvovalnosti vseh avstrijskih narodov, oziroma tudi Tržaških Slovencev; ali upa v tem slučaju dobiti močnejšo podporo pri onih, katere sedaj nam na škodo podpira? Dixi et salvavi animam meam! (Dobro! na desni.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. junija.

Iz državnega zbora.

V generalni debati o državnem proračunu govorilo je razun ministrov 26 govornikov. Oglasili so se zastopniki vseh frakcij izvenšči Coroninijevega kluba, iz katerega se ni dal upisati nobeden govornik. Ako pristejemo še dva generalna govornika in generalnega poročevalca, ki so govorili včeraj, imamo lepo število 31 deloma precej dolgih govorov v generalni debati, ki je trajala ves pretekli teden in končala včeraj. Za poglavja „državni zbor“ in „ministrski svet“ vpisanih je za specialno debato že več govornikov, vendar se je nadejati, da se bode razvijala primerno hitro, ker je bilo v obširni generalni debati vsem govornikom mogoče izreči se o splošnem političnem položaju. Drugače utegnili bi se debata vleči v neskončnost.

O notranjem položaju.

Poljski listi se izražajo, da se govor poslanca Madeyskega popolnoma strinja z nazori večine Poljakov o položaju. Organ levičarjev vidi v besedah Madeyskega, ki je Poljake imenoval državno stranko, most, po katerem se bodo lahko združili Poljaki z levico. Jednako ime je nemška levica vedno tudi zahtevala zase. V tej besedi je program in preobrat v položaju se najbolj kaže v tem izreku. Dalje pravi, da je govor Madeyskega mrtvaški list za večino, ter da so si Poljaki s politiko proste roke zavarovali mogočnost, da postanejo važen faktor pri bodočih razdelitvah strank.

Klerikalen glas o položaju.

„Grazer Volksblatt“ pravi, da taktika poljskega kluba živo spominja na uzroke propada in pogina Poljske. Vsi spomini pa ne morejo zakriti žalostne istine, da je katoliško-konservativna stranka v državnem zboru zdaj zelo osamljena. List imenuje položaj klerikalne stranke „desperaten“ in poudarja, da treba neumorno delati zunaj zbornice, v zbornici pa da more klub konservativcev držati skupaj. V opoziciji je lahko najti jedinstvo.

O odpravi proste luke v Trstu.

Poroča se iz Trsta, da vznemirjenje raste, ker se fiskalične odredbe že čutijo in so že začele poslovati okrajne komisije za naknadno obdačenje raznega carini podvrženega blaga, ki se nahaja v skladiščih. Teh komisij je 20, ki delujejo po natančno odločenih okrajih. Ker so tudi zasebniki podvrženi carinskim odredbam, in sme vsakdo le majhno število kilogramov carini podvrženega blaga imeti v hiši, je naravno, da je mej nižjimi sloji prebivalstva velika osupelost. A tudi večji trgovci niso baš v prijetnem položaju in imajo mnogo neprilik, ker finančni organi zahtevajo razne izjave in predlaganje načrtov in modelov za takozvano „Contierungs magazine“. Take predloge morajo po večkrat ponavljati kar prizadeva mnogo neprijetnostij.

čolnari, a vodeči jih črnci, kričali so uprav kani-balski. Žal, da nihče ni umel, kaj prav za prav hočejo. Ko so videli, da se zanje ne zmenimo, ostavili so zopet našo ladijo.

Popoldne oblekli smo belo obleko, kakor je navadna v tropičnih zemljah, ter se prepeljali v mesto, kjer nas je obstopil mnogobrojen trop domačincev, ki so se nam ponujali kot spremljevalci. Izbrali smo si jednega in krenili proti mestecu. Pesek ob obali je tako droben in suh, da se potnik udre skoro do kolen; umevno torej, da nas ta izprehod ni prav nič veselil.

Mesto, katero ima kakih 20.000 stanovnikov, je samo ob sebi jako primitivno in mej evropskim in arabskim delom ni baš posebnega razločka. V evropskem delu, to je v onih blizu vkupe zidanih hišah, v katerih bivajo Evropeci, je največja ulica „Via commercio“. Tu so vse večje trgovine, kavarne in gostilne, a na sredi se razširi ulica v velik trg, na katerem je park z vodomatom, jedini prijazni kraj v mestu.

Evropskega mesta ulice so po noči in po dnevu vedno jako obljude in slikoviti prizori, katere je videti, zanimajo vsakoga. Tudi trgovine so dokaj znamenite, kajti dobiti je izdelke i evropske i azijske.

Iz ogerske državne zbornice.

Debata o reformi uprave se vleče počasi naprej in se ne ve, kdaj jej bode konec. Vender pa vlada ne misli več na to, da bi rabila izredna sredstva proti opoziciji, niti ne misli več na razpuščenje zbornice, ki ima še celo leto, da jej poteče njena doba.

Vnanje države.

Bolgarski knez na Dunaji.

Akopram je bolgarski knez na Dunaji bival v strogem incognito in ni bil vsprejet na Dunajskem dvoru kot knez bolgarski nego samo kot grof Murany se vendar rusko časopisje živahno peča z njegovim bivanjem na Dunaji. „Novoje Vremja“ pravi, da je pomembno, da se je vsprejel očitni prekršitelj Berolinskega traktata. Vender pa ta dogodka ne bode imela nikakega upliva na postopanje Peterburškega kabineta.

Bolgarija in balkanske države.

Iz Aten se poroča, da so neutemeljene vesti o bolgarskih nakanah proti Srbiji vzbudile živahno razburjenost v občinstvu in v časniki. Časopisi zagovarjajo skupno postopanje Srbije, Grške in Črnogore. Potovanje bivšega ministra Trikupisa ima gotovo važne politične namene.

General Anenkov.

vodja transkaspiske železnice, zapustil bode, kakor poročajo ruski listi, svoje sedanje mesto. O novem njegovem delovanju ne vedo ruski listi povedati nič gotovega. Naslednik mu bode bržkone polkovnik Andrejev, dozdaj poveljnik železniškega batalijona imenovane železnice. General Anenkov bode baje v kratkem potoval na Nemško in v Francijo.

Francoska zbornica.

Brambena komisija francoske zbornice sprejela je vladino predlogo proti volunstvu. Sklenila je, da se kazen prične z jednoletno ječo in da se celo smrtna kazen sme izreči.

Monopol na petrolej.

Kakor se poroča iz Berolina namerava Caprivi uvesti petrolski monopol. Poupraševal je že Berolinske trgovce glede zveze, katero nameravata skleniti Rothschild in Standard Oil Company.

Delavsko uprašanje na Angleškem.

V Londonu pričela je svoje delovanje velika komisija, katero je ustanovila vlada, da pretresava stanje angleških delavcev in odnošaje mej delodajalci in delavci. Na čelu vodilnega odseka je mark Hartington. Ta odsek izdelal je opravljeni red in se je vsa komisija razdelila v tri odseke, ki pa so mej seboj v zvezi in se sme vsak član jednega teh odsekov udeleževati tudi sej družih dveh odsekov ter stavljati uprašanja zvedencem. Posamični odseki pričeli so že svoje delovanje in poklicali zaupne može iz raznih delavskih strok, da povedo svoje mnenje. Posvetovanja komisije bodo se redno nadaljevala in se bodo iz ogromnega materijala, ki se bode nabralo, sestavilo potem poročilo.

Francosko brodogradje na Kitajskem.

Oddelek francoskega brodogradja, ki je odšlo na Kitajsko vlad zadnjih preganjanj kristijanov, prišlo je pod poveljstvom admirala Besnarda v Jang-tse-Kiang. O daljnem postopanju, da se doseže hitra in zadostna satisfakcija, bode se sporazumel francoski admiral s poveljnikom angleškega brodogradja, ki je tudi prišlo v Kitajsko morje.

Severnoameriška ljudska stranka.

V severnoameriških zjedinenih državah osnovala se je tretja stranka, ki se imenuje ljudska stranka. Ta stranka hoče stopiti nasproti republičanom in demokratom. Splošna nezadovoljnost mej ljudstvom dala je povod osnovanju te nove stranke, katere hoče posebno pobijati korupcijo. Pri volitvi

vse delo končano, to je od 6. do 8. ure, svobodno je vsakemu, da se zabava, kakor ve in zna.

Mornarji se zberó tedaj na krovu. Navadno se razvrste po narodnosti in se šalijo mej seboj ali pa prepevajo. In kako različen je vspeled; komaj so utihnili junaški Dalmatinci, že se oglase Nemci, Madjari ali Italijani; pesem vrsti se za pesmijo, dokler zvonec ne naznani, da je treba iti k počitku.

Dne 15. septembra dospeli smo konečno v Port Said. Obično je videti obal in ob njej ležeča mesta že iz daljave, a Port Said zapazili smo stoprav, ko smo bili že povsem blizu. Uzrok temu je, da je obal jako nizka, v mestu pa nijedne visoke zgradbe.

Mornarji sodili so že mnogo prej, da se bližamo Port Saidu, in sicer po temno-zeleni barvi morja, katero prouzroča Nil, valeč seboj mnogo zemlje in nesnage, vsled česar je tudi morje tukaj zelo plitvo in vodi ladije navadno pilot iz Port-Saida.

V luki Port-Saidski bilo je več vojnih ladij, in sicer jedna turška, jedna francoska in jedna angleška, katere so nas, kakor je to navada, pozdravljale s streljanjem iz topov in z naše ladije odzdravljali smo istotako. Jedva smo vrgli sidro ter ustavili „Sajido“, že so priveslali z vseh strani

V arabskem mestu pogrezne se človek takoj do kolen v pesek, a preden se je mogel še prav izkibacati, že se usujejo okolu njega „gostje“ iz kavaren, katerih je sila mnogo, in vsi ti „gostje“ zahtevajo obligatni orijentski bakšiš.

Ker je bilo mej nami nekaj takih, ki so vse to že večkrat doživeli, rešili smo se preljubeznive te družbe še dosti kmalu ter nadaljevali težavni svoj pot. Dospvši do srede dolge in široke ulice zapazili smo veliko množico. Radovednost nas je gnala, da smo pristopili: vršila se je prava pravcata gledališka predstava, seveda brez kulis in dekoracij. Jediní igravec sukal se je v divjem plesu in časih povedal nekoliko besed, katere so vzbujale vihranju podoben smeh gledalcev.

V tem oddelku mesta videl sem tudi prvo karavano in čutil se veliki moči in vztrajnosti velblodov.

Kakor v vseh orijentskih mestih koncentruje se i tu živahno in veselo ponočno življenje v kavarinah, posebno pa v onih, kjer igrajo ženske godbe. V Port-Saidu bila je v tem času izvrstno izvežbana ženska godba. Dekleta, ki so tako trudapolno služile svoj kruh, bile so zgolj mlade in lepe Čehinje ter od dokaj bogatega svojega zaslužka pošiljale veliko večino domov. Vodil jih je star

predsednika, ki bode drugo leto, utegne igrati važno ulogo.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov 21. junija. [Izv. dopis.] Majhen narod smo, pa vendar smo napredovali v nekaterih strokah v prošlih desetletjih tako vrlo, da nas ne prekose niti večji narodi. Osobito se je razvilo v nas časnikarstvo. Čujejo se semtertja glasovi, da smo tu napredovali preveč, da imamo preveč listov ter izrekajo željo, da bi se združili slični listi in tako duševno in gmotno podkrepili bolje procvitali. Ne le da takih, morebiti opravičenih glasov ne slušamo, da še več, ustanovljajo se še vedno novi časniki? Zakaj?

Vse nenavadno, novo, kar še nikdar doživeli nismo, zdi se človeku nekaj posebnega, kar ne more spraviti v soglasje z obstoječimi razmerami in je ž njimi v kričečem nasprotju. So li zavladale v nas take razmere? Žalibože, da! Nastopil je kriv prorok, našel poslušnih ušes, iz učencev si je odgojil unetih propovednikov svojega uka. Nastala je umetno in po sili skrpana stranka, katere smoter je po teptati z nogami kar smo sezidali z znojnimi kapljami na čelu v prospeh naše zatirane narodnosti, stranka, katere utegne postati osodopolna narodu slovenskemu ter ga dovesti prav gotovo do pogubnega propada, ako se ne zajezi še o pravem času ne razdirajoče delovanje, kajti njeni nauki so našli pot že v najbolj zakotne gorske vasice in sela, mej najbolj nerazsodne sloje ljudstva. Tako delovanje trčiti je moralo prej ali slej ob trd odpor pravih rodoljubov. In to se je tudi zgodilo. — Vrli rodoljube v Ljubljani ustanovili so nam „Slovensko društvo“ — mlado je še, a ponosno lahko na svoje uspehe — združili smo se v mogočno falango, v narodno-napredno stranko. Pod njenim prapórom branili bomo narodu svojemu težko pridobljene pravice, pa tudi neizprosno zahtevali, da se mu podelé one, katere so mu postavno zajamčene. Svariti hočemo narod pred nevarnim brezdomovinstvom in kazati na njega zle posledice. Vsak pristaš narodno-napredne stranke je dolžen delovati v tem zmislu. — Da je pa to mogoče, dati se mu morajo v to primerna sredstva. Tudi za to je skrbelo vrlo „Slovensko društvo“. Ustanovilo nam je svoj organ, „Rodoljuba“, katerega tako živo potrebujemo. Če je bila ustanovitev takega lista opravičena, gotovo je ta, kajti odnošaji v nas so nenavadni, za katere je treba izrednih sredstev, kakor sem omenjal v pričetku teh vrstic.

Tu se pa zopet odpira slovenskemu ljudskemu učiteljstvu obširno polje marljivega delovanja. Če smo Vas, sodrugi dragi, v nekem članku, kateri je bil natisnen meseca marca v tem listu, pozvali pristopiti v prav mnogobrojnem številu „Slovenskemu društvu“, toliko potrebnejše je zdaj, da se tesno oklenemo narodno-napredne stranke, h kateri vendar vsak ljudski učitelj pripadati mora, saj smo vsi narodni in napredni tudi. Pa ni dosti, da smo le po imenu zvesti pristaši te stranke, delujmo vstrajno v njenem zmislu! Skrbimo, da bode v 4. dan meseca julija prva številka „Rodoljuba“

ki se je po neprisiljeni svoji ljubeznivosti prikupil vsakomur, kdor je prišel v dotiko ž njim. Pazil je strogo na rojakinje svoje in nikdar ni trpel, da se jim je kdo bližal bolj, nego je bilo baš neobhodno potrebno.

Dne 20. septembra ostavili smo Port-Said in odpluli skozi prekop Sueški.

Prekop je jako ozek, navadno 50 do 60 metrov širok in le na najširjem mestu 100 metrov. Na desni in na levi ni videti ni hiše, ni drevja, ni zelenja, nego zgolj puščava, nepremerna, jednolična puščava. Ob obali postavljene so na nekaterih mestih postaje in sicer ondu, kjer se ladije ogibajo druga drugi. Tu je prekop nekoliko širši nego navadno. Tudi po noči je moči pluti skozi prekop, a le, ako je ladija elektriško razsvetljena. Naša ladija prebila je noč v prekoku in sicer v „grenkem“ jezeru Timšu, kjer leži lepo zidano mesto Ismaila.

V drugi dan popoldne prišli smo v Suez, ki leži baš ob prekopa konci.

Nekdaj bilo je to mesto znamenito po svoji trgovini, kajti preden je bil še prekop izdelan, koncentrovala se je v Suezu vsa vzhodna trgovina. Zdaj tega ni več, a mesto je vendar še dosti znamenito. Od obali je oddaljeno kake pol ure ter s Kajiro ve zano po dobro zidani, a slabo upravljani železnici.

preplavila vso „milo nam Slovenijo. Na mizi vsake kmetijske hiše naj leži „Rodoljub“! Na to delujmo!

Domače stvari.

— (Brzovlak v Prago.) Več Dunajskih Slovencev se je oglasilo, da bodo v ta vlak ustopili na Dunaji. — Prodaja vozniških listov je jako živahna, posebno močno se oglašajo za II. razred, tudi prvi je zaseden. Sicer pa je skrbjeno za vsakešno število udeležencev v vseh razredih. Južna železnica obljubila je jako pripravne voze nove konstrukcije in namerava se v vlaku prirediti restavracija. Ljubljanski vlak došel bode blizu Prage Dunajski poseben vlak „Čeho slovanskega društva“, Budimpeštanski in Belgrajski poseben vlak vozila bodeta za Ljubljansko-Zagrebskim. Mej devetimi posebnimi vlaki, ki dojdejo na isti dan v Prago, bode Ljubljanski drugi. — V Pragi delajo se velike priprave za vsprejem jugoslovanskih gostov.

— (Brzovlak k razstavi v Prago.) Kakor smo že poročali, odpelje se poseben vlak k razstavi v Prago in slavnostim v petek 26. t. m. iz Ljubljane ob 5. uri 30 min. popoldne. Zveza iz Zagreba je direktna s posebnim vlakom in bode iz Hrvatske gotovo udeležba velika, če smemo sklepati po poročilih, ki nam dohajajo. Iz Trsta in Gorice je najboljša zveza poštni vlak, ki prihaja v Ljubljano proti 3. uri popoldne. Od Ljubljane naprej zabeležimo odhod samo za nekatere večje postaje (ostale razvidne so iz plakatov): Iz Litije zvečer ob 6. uri 18 minut, iz Zagorja ob 6. uri 41 minut, iz Zidanega mosta ob 7. uri 30 minut, iz Celja ob 7. uri 58 minut, iz Maribora ob 10. uri 19 minut, iz Gradca ob 12. uri 24 minut. Na Dunaj došel bode vlak ob 7. uri zjutraj (južni kolodvor) in odhajal ob 8. uri 25 minut (drž. kolodvor.) V Prago došel bode vlak preko Brna (kjer bode 40 minut obstanka za obed) v soboto popoldne ob 5. uri. Cene vožnje in druge stvari omenili smo že v prejšnjih številkah in tako mislimo, da smo povedali vse, kar utegne zanimati potovalce k razstavi. Naj se torej vsakdo obrne pravočasno do prireditelja vlaka g. J. Pavlina v Ljubljani ali pa do včeraj omenjenih prodajalcev vozniških listov v naznanjenih krajih. Tako ugodna prilika videti poleg slovanske Prage, krasne razstave in velike sokolske slavnosti tudi še toliko družih velicah mest (Dunaj, Brno, Gradec itd.), preko katerih pelje pot, se ne bode ponudila tako hitro v tako ugodnih odnošajih. Naj jo torej porabi vsakdo, komur je le količkaj mogoče.

— (Vsprejem poljskih gostov v Pragi.) Ki so došli preteklo nedeljo k razstavi, bil je prav sijajen. Mestni župan Praški, Šolc, pozdravil je Poljake kot najbližje sorodnike in brate. Mestni župan Markiewicz iz Krakova izjavil je, da so Poljaki najvernejši prijatelji Čehov. Množica po ulicah prepevala je mej uhodom poljskih gostov češke in poljske narodne pesmi. Za vsprejem jugoslovanskih gostov delajo se tudi priprave, da bode velečasten in presrčen.

— (Shod notarjev) iz Štajarske, Koroške in Kranjske bode v nedeljo dne 28. t. m. na Bledu.

Mesto je jako dolgočasno in Evropevc je le še malo, kajti, odkar je ponehala velika trgovina, ni v Suezu nikakega pravega zaslužka več. Ves dan potikali smo se v mestu, zvečer pa zašli, kamor mora iti vsakdo, ki hoče v orijentu kaj zabave ali vsaj kaj poštene jedi in pijače, v „Café chantant“, in sicer v arabski, kajti evropskega ni več. Tu sem se osvedočil, kako lahkoživni so sicer jako marljivi in delavni Arabci. Na malem odru sedeli so trije možje ter svirali na jako čudne instrumente; melodije ni bilo prav za prav nobene, o harmoniji niti ne govorim — a rjavim, zagorelim Arabcem zdelo se je to jako lepo. Z obraza jim je bilo čitati veselje in zadovoljnost na tolikem užitku, a ko je neko mršavo dekle končalo petje, — tedaj je bilo toliko ploskanja in kričanja, da bi bilo zadoščalo vsem Dunajskim gledališčem.

Pozno v noč vrnili smo se k svojim tovarišem, a drugo jutro odplula je naša ladija skozi Rudeče morje.

Vožnja tod ni prav nič zanimiva. Morski begovi so gorati, a jedina gora Sinai vzbudila je nekoliko zanimanja mej nami. Ker je vožnja skozi Rudeče morje jako naporna, morali smo zelo pazni biti, a vrhu tega vladala je tu prava afriška vročina, da smo kar omagovali.

(Konec prih.)

— (Prazna govorica.) Ljudje, ki imajo preveč prostega časa, raztrosili so neosnovano vest, da sta dva tujca hotela zastrupiti tukajšnji vodovod. Dasi na vsej tej govorici ni niti trohice resnice, pripoveduje se vendar povsod in celo sicer resni ljudje begajo se vsled te izmišljotine. Seveda vsakaterik nekoliko dodá in tako se že trdi, da sta tujca bila dva Angleža, katere sta že zaprla in pri katerih so našli dve steklenici strupa. Ne bili bi mislili, da imajo nekateri čenčavi ljudje pri sedanjem hladnem vremenu toliko domišljije.

— (Pomiloščen kaznjenec.) Dne 14. maja t. l. pal je blizu nove brambovske vojašnice osemleten deček v Gruberjev kanal. Dasi je bila voda velika, skočil je kaznjenec Martin Šmajd, dasi je bil razgret in oblečen, za otrokom in ga z nevarnostjo svojega življenja rešil. Za to pogumno dejanje pomilostil ga je cesar in mu odpustil ostalo kazen, katere bi bila sicer še le 21. avgusta t. l. potekla.

— (Čudna karavana) taborila je v soboto zvečer od 1/2 9. do 1/2 11. ure pred Ljubljanskim rotovžem. Bila je to ciganska tolpa broječa 46 oseb, ki so seboj imeli 8 opic, 6 oslov, 4 konje in prav krotkega medveda. Imeli so seboj štiri voze in vse priprave za šotorje. Cigani prišli so iz Brazilije v Italijo, kjer so jih v Padovi prijeli. Čudna karavana privabila je veliko gledalcev, ki so ciganom dajali kruha in tudi denarja. Odgnali so vso tolpo v Zagreb, od koder jih spravijo v Bosno, ker so pristojni v Dervent.

— (Letošnji mošt.) Od nekod iz blaženega Magyarorszaga dobil je pričetkom tega meseca tukajšnji vinotržec v treh vagonih 36 sodov vina. Od te množine razgnalo mu je na železnici nič menj nego tri sode. Ne vemo, je li na „izborni kapljici“ baš sedanjí trtni cvet tako močno uplival, ali je bil morda celo „letošnji mošt“. Močno se nam dozdeva, da je to morala biti kapljica one provenijence, ki ni nikdar videla vinograda, ampak se kar v kleti „prideluje“.

— (Prememba v posesti.) Hišo gospe Karoline Persche, vdove deželnega nadsodišča svetovalca na Mestnem trgu kupil je gosp. Peter Strel za 31.000 gld.

— (Narodni dom) ustanovili so si rodoljubi pri Sv. Ivanu pri Trstu. Kupili so jako lepo in veliko hišo s krasnim vrtom. Ta hiša namenjena je novemu otroškemu vrtu in tamošnjemu bralnemu društvu. Kar v Ljubljani ni mogoče, mogoče je pri Sv. Ivanu pri Trstu!

— („Učiteljski Tovariš.“) Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ ima v 12. številki nastopno vsebino: Latinica in nemščina. — Knjiga Slovenska v XIX. veku. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Uprašanja in odgovori. — Književnost. — Listek. — Dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— (Ogenj.) Pretekli petek po noči pogorel je v Gradu na Bledu g. J. Verderberja skedenj. Poslopje je bilo zavarovano. Ogenj uastal je baje po neprevidnosti.

— (Stare poštne znamke.) Stare znamke, zalepke in dopisnice z leta 1883. so samo še do konca tega meseca veljavne, kakor je bilo že naznanjeno. Po tem času mogó se zamenjati za nove do konca meseca septembra.

— (V Puljskem arzenalu) nastal je v nedeljo zjutraj ob 3. uri v mizarški delarnici ogenj. Ker je v delarnici veliko lesa, se je požar naglo širil in dasi so arzenalski ognjegasci takoj prišli gasit, pogorela je vendar vsa delarnica in še sosedno poslopje. Škoda je velika. Kako je ogenj nastal se ne ve, dasi se mej občinstvom marsikaj govori. Od 1867. l. ni bilo požara v arzenalu.

— (V Bakru) priredile so se morske kopeli in je z ozirom na krasno lego in nizke cene pričakovati mnogobrojnega pohoda.

— (Vabilo) k skupščini „učiteljskega društva za kranjski šolski okraj“, katere bode dne 2. julija t. l. ob 10. uri dopoldne v mestni dvorani v Kranju. Vpored: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo in volitev treh pregledovalcev računov. 4. O premeni društvenih pravil. 5. O uredbi učiteljskih plač na Kranjskem. Poročevalec g. Jurij Režek. 6. O gojitvi vrtnic v šolskih vrtih. Poročevalec gosp. Fran Luznar. 7. Volitev 7 udov v društveno vodstvo. 8. Posamezni nasveti. Radi važne 5. točke želi obilne udeležbe odboj.

— (Bralno društvo pri sv. Juriji ob Taboru) priredi v nedeljo dne 28. junija t. l. v gostilni g. Blaža Brišnika tombolo, prosto zabavo in ples. Začetek ob 5. uri popoldne. Pri tej veselici svirala bode „Grajska“ godba. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Razpisano) je mesto zemljiškega knjigovodje pri okrajnem sodišči v Kočevju. Prošnje do 20. julija t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Reka 22. junija. Maršal nadvojvoda Albrecht došel semkaj. Na kolodvoru pozdravili ga guverner in vojaški dostojanstveniki. S kolodvora spemil je guverner nadvojvodo na jaht „Greif“, ki je takoj cesarsko zastavo kvišku potegnil in odplul proti Dalmaciji. Vsaka angleških ladij, pozdravila je nadvojvodo z 21 streli.

Tiflis 22. junija. Blizu Saljana napala je roparska četa poštni voz, ubila dva potovalca in oropala sosedne vasi. Eskadron kazakov odpisal se je na roparje.

London 22. junija. „Daily News“ javljajo iz Odese: Ruska vlada hoče tukajšnje angleške delavce nadomestiti s francoskimi, katere jej bode preskrbel francoski pomorski minister. Doslej so se oklopi nove vojne ladije izdelovali na Angleškem, odslej bodo se na Francoskem. Gotovo je, da so v Creuzotu skovane plošče, ki imajo primes aluminija, boljše, nego Sheffieldske. Pravi nagib tej premembi pa najbrže tiči v tem, da hoče Rusija tajnosti Sebastopolskega arzenala imeti prikriti pred Angležev očmi.

Reka 23. junija. Cesar dospel ob 7. uri mej burnimi klici: „evviva!“ in „eljen!“ Na nagovor župana Ciotte odgovoril cesar italijanski. Mej streljanjem angleškega brodograja in klici občinstva peljal se cesar v guvernerja palačo, kjer je admiral Hoskinsa, častnike angleškega brodograja in potem francoske v tukajšnji torpedski tovarni bivajoče častnike in mnogobrojne domače častnike vsprejemal.

Berolin 23. junija. „Reichsanzeiger“ objavlja, da je Maybach odpuščen, a Thielen imenovan ministrom za javna dela.

Razne vesti.

* (Peš iz Pariza v Moskvo.) Te dni prišla sta v Moskvo, kakor poročajo ruski listi, Francoza Louis Peuramont in Gustave Margis peš iz Pariza. Odšla sta zadnje dni februarja iz Pariza in hodila preko Kolonja, Berolina, Varšave in Minska. Vsega skupaj bila sta na poti 3 mesece in 17 dni, izmed katerega časa je odšteti 26 dni za počitek in ogledovanje tujih mest. Vsak dan hodila sta po 40 do 60 kilometrov, vsa pot je dolga 3500 kilometrov. Pred vratmi Moskve pričakovala jih je množica v Moskvi bivajočih rojakov.

* (Žrtev napada na železniški vlak.) Kakor se poroča iz Drinopolja, je grški bankir Papa, ki je bil obstreljen pri napadu železniškega vlaka v Čerkeskiju, umrl vsled ponesrečene operacije.

* (Nov letalni stroj.) Iz Amerike se poroča, da je iznajdnik Maksim, čegar novi top je vzbudil toliko zanimanja v vojaških krogih, izumil nov letalni stroj, ki ga je že poslal na Angleško, da ga preiščejo veščaki. Izumitelj meni, da bode s tem strojem mogoče preleteti sto angleških milj v jedni uri. Po njegovem mnenju bode ta letalni stroj prouzočil veliko in popolno spremembo vojevanja.

* (Vročina v Ameriki.) V Novem Jorku kakor tudi ob atlantiški obali je že nekaj dni ne navadna vročina. Termometer kazal je dne 17. t. m. 100° po Fahrenheitu, kar bi po Reaumurju bilo 44°. Več oseb umrlo je že vsled solnčarice. Bili so pač zadnje dni hudi viharji, a vročina je vedno jednaka. Pri nas pa je baš nasprotno in se pač ne moremo pritoževati zaradi vročine.

* (Krut naključek.) Mlad brzojaven uradnik v Debreczinu zarotil se je z neko gospodično, ki je bila v istem uradu telegrafistica. Ko so žrebali za uradne ure, naključilo se je, da je mladi soprog imel službo od 6. ure zjutraj do 6. ure zvečer, njegova soproga pa od 6. ure zvečer do 6. ure zjutraj. Mlada zakonska dvojica preživeti je morala prvi del medenih tednov ločena v uradu. Srečala sta se k večjemu na stopnicah urada in se — objela. Konečno pa sta prosila za drugačno razdelitev uradnih ur, kar jima je vodstvo tudi dovolilo. Zdaj imata ob enem službo in istotako prosto in lahko uživata zakonsko srečo.

Današnji številki priloženo je naznanilo krojaško-obrtnega učilišča v Ljubljani.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinških in revmatičnih boleznih, ranah in ulesih. — Cena steklenici 90 kr. — Vsak dan razpošilja po pošti nem povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (4—8)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepeča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatljava zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—78)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

Silni požar, ki je upepelil v noči od petka na soboto moje gospodarsko poslopje, dokazal je požrtvovalno pogumnost Gorenjcev, ki so privreli od vseh strani mi na pomoč. Da se je pa ogenj omejil le na gospodarsko poslopje moje, dasi sta se že unemali tik stoječi hiši, vsled česar je prišla cela vas v nepopisno nevarnost, to je pa zasluga vrle Blejske požarne brambe, ki je prišla s čudovito hitrostjo na lice ognja. K omejitvi požara je pa pomagala tudi Begunjska požarna bramba, katero ni strašila dolga pot do požara. Bodi iskrena zahvala imenovanim požarnim brambam, zlasti njih načelnikom ter vsem, ki so prišli mi na pomoč!

Na Bledu, dne 21. junija 1891.

(531)

Josip Verderber.

Loterijske srečke 20. junija.

Na Dunaji: 49, 89, 12, 1, 52.
V Gradci: 39, 51, 29, 3, 52.

Tuji:

22. junija.

Pri **Maličih**: Neuhold, Bruckner, Popper, Braun, Hofbauer, Spitz z Dunaja. — Knific, Mayer iz Vipave. — Schleimer iz Kočevja. — Hager iz Gradca. — Kresse iz Olomuca. — Starkel, Korošic iz Trsta.

Pri **Slenu**: Zeller, Steindl, Jakowitsch, Beck z Dunaja. — Aparnik, Mayer iz Trsta. — Gasser iz Gorice. — Rakovec iz Kranja. — Skofic, Globočnik iz Velikih Lašč.

Pri **južnem kolodvoru**: Habberger iz Borovnice. — Skerle iz Gradca.

Pri **bavarskem dvoru**: Štrukelj iz Trbiža. — Dr. Haas, Muchič z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. junija	7. zjutraj	735.1 mm.	13.4° C	sl. svz.	obl.	0 80 mm.
	2. popol.	734.8 mm.	20.0° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	735.7 mm.	14.8° C	sl. jzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 16.1°, za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 23. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92 45	92 50
Srebrna renta	92 40	92 45
Zlata renta	110 95	110 95
5% marona renta	102 45	102 50
Akcije narodne banke	1016	1016
Kreditne akcije	298 25	298 50
London	117 25	117 15
Srebro	—	—
Napol.	9 29	9 28
C. kr. cekini	5 56	5 56
Nemške marke	57 55	57 52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	105	25
Ogerska papirna renta 5%	101	80
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	159
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	232	50

Prodajalka

za branjarijo na deželi se išče pod dobrimi pogoji. — Ponudbe vsprejema upravništvo „Slov. Naroda“ pod M. G. (529—1)

Gostilnica

s kegljiščem in s hlevom

v Zalogu št. 26 (preje pri Vodniku)

dá se s 1. julijem pod zelo ugodnimi pogoji v najem. (528—1)

Natančneje izve se pri g. K. Širniku na Žabjaku.

Vozovnične zvezke

(Fahrheft) po jako znižani ceni, za vse evropske železnice in od 300 kilom. naprej za vsako daljavo, priporoča ter daje prospekte in vsakršna pojasnila o potovanji radovoljno in brezplačno (483—7)

Jos. Pavlin v Ljubljani, pisarna za potovanje.

Zveski prog, katere se bolj navadno rabijo, so v zalogi.

Za neke Dunajske tvrdke pisarnico išče se proti skromni začetni plači

mlad mož

iz dobre obitelji, kateri je več nemškemu, slovenskemu in srbsko-hrvatskemu jeziku v besedi in v pisavi. Ponudbe s podrobnim popisom dosedanjega poslovanja in zahtevami pošiljajo naj se pod šifro V. Z. Z. K. upravništvu „Slov. Naroda“. (525—2)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

izšla je knjiga:

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša muka peklenjska. Spisal Catulle Mendès; prevel Vinko. — Ulonci. Spisal Sevnčan. — Silvestrov otročiček. Kalifornska povest. Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko. — Uničeno življenje. Češki spisal Stroupežnický; preložil Vinko. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Poslovne knjige, kopirne knjige, knjige beležnice. Izborov vez, najboljši papir, čedno in ukusno z natančnimi linijaturami, ceneno. Bibliorhapes (priprava za sešivanje pisem). Zapisne in skrilne knjige, beležnice, folijo knjige, ozke priročne knjige, glavne knjige, knjige v četrtinki, knjige kazalnice. (456—4)

Izborno proti boleznim žlezočim

Rogaška **deželna** **kiseline**

Tempeljska

in

Styrijska slatina

v posebno močnih steklenicah.

Napolnjeno v novi zgrajenem natakalnem preduhu, kamor se slatina naravnost izliva.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatu in na Slatini in pri glavnih založnikih v Ljubljani: **Mihailu Kastnerju** in **Morice Wagnerju** vdovi, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specijalnih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu. (387—7)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekar-nah.

Ta obliž dobiva se le v **enajdi velikosti po 60 kr.**

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a lekarna** (524) **Meidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Rudolfovom S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.